Scđo impugnat̃ a phariſeis.i. ab inclinationi-
bus carnis q̃ diuidunt nos a deo. Gal̃. v. Caro
cõcupiſcit aduerſus ſpiritu3 vel a phariſeis.i.a
demonib⁹ q̃ ſunt diuiſi a deo a padiſo a nobis q̃
nos impugnãt temptãdo modo de fide modo d̃
auaricia luxuria ⁊c̃. vt retrahãt hoie3 a bona vi
ta incepta. ſed peccator debet ſe fortiter tenere ⁊
gaudẽter recipe tales tẽptationes Iac̃. j. Om̃e
gaudiũ exiſtimate frẽs mei cũ in tẽptationes va
rias incideritis ſciẽtes q̃ pbatio fidei vr̃e patiẽ
tiam opatur. patiẽtia aũt op⁹ pfectu3 habet vt
ſitis pfecti ⁊ integri i nll'o deficiẽtes. Greg⁹. Il-
los temptare negligit q̃s quieto iure ſe poſſide/
re ſentit. Aug⁹. Noli exiſtimare te abſq3 tẽptati
one viuere. Nã ſi vna carueris aliã expecta. Si
aũt dixeris te nõ habere tẽptationẽ tũc forti⁹ tẽ
ptaris. Tertia tẽptatio a parentib⁹.i. ab infirmi
tatib⁹ doloribus ⁊c̃. q̃s habem⁹ a parentib⁹ no-
ſtris. ſ. adam ⁊ eua. q2 qñ hõ non vincit̃ deriſio
nibus tẽptationib⁹ demonũ. poſt veniunt infir
mitates dolores ⁊ hmõi q̃bus compellimur ire
ad deũ. Ido dauid Multiplicate ſũt infirmita
tes eorũ poſtea accelerauerũt. ſ. ire ad deu3. pſ.
xij. vnde Greg⁹. Mala q̃ nos h̃ pmũt ad deu3
ire cõpellũt. ij. Cor. xij. libenter gl'iabor in infir
mitatib⁹ meis vt inhabitet i me v̄tus xpi Quar
ta impugnatio ẽ a p̃ncipibus.i. a dñis tpalibus
q̃ volunt bona habere tpalia deuotar͂ pſonar͂
Prima impugnatio tangit famã dicẽdo hypo/
crita ⁊c̃. ſcđa tangit aiam. tertia corpus. quarta
bona tpalia. q2 qñ pſona vult bene viuere ⁊ ſer
uire deo: ſtatim veniũt q̃ſtiones litigia ꝯ bona
q̃uſq3 cõpellitur ab eis. Ido ẽ neceſſaria patien
tia. ij. Timot. iij. Om̃es q̃ pie volunt viuere in
xpo: pſecutionẽ patient̃. Uel dic q̃ q̃rta impu-
gnatio eſt a p̃ncipibus.i. demonib⁹ q̃ temptant
⁊c̃. Ido ap̃lus Eph. vlt. Confortamini in dño
⁊ in potentia virtutis ei⁹ induite armaturã dei
vt poſſitis ſtare adu̇ſus inſidias diaboli q̃m nõ
eſt nobis colluctatio aduerſus carne3 ⁊ ſangui/
nem. ſ3 aduerſus p̃ncipes et ptãtes ⁊c̃. Tertius
punct⁹ eſt de approbatione miraculi gratioſa. de
qua dicit thema. pcidens adorauit eũ. Poſtq̃3
aũt p̃dictus cecus illumiat⁹ fuit a iudeis eiect⁹
⁊ excõicatus. nullus audebat eũ recipe i domo
nec etiam parẽtes. nec loqui cu3 ipo. nec dare ſi-
bi lumen. nec aliud. qui intra ſe dixit. O miſer ſi
poſſem inuenire illũ ſanctũ pphetã ih̃m qui me
illuminauit: ad min⁹ eſſem de ſocietate ſua. xps
aũt ſciens ſuã tribulationẽ: ⁊ ſuũ bonum deſide
riũ. venit obuiã ei. dicẽs: Tu credis in filiũ dei.
Qui rñdit dicẽſ: Quis eſt dñe vt credã in eũ: di
xit ei ih̃s. ⁊ vidiſti eũ ⁊ qui loquit̃ tecum ipe eſt
At ille: Credo dñe. ⁊ pcidẽs adorauit eũ. Quẽ
xps recepit in ſuã ſocietatẽ. qui potuit dicẽ cu3
dauid Pater meus ⁊ mater mea dereliquerunt
me. dñs aũt aſſumpſit me. Moraliter habem⁹
hic doctrinã q̃ ſicut iſte non dubitauit recedere
ab infidelib⁹ vt eẽt de ſocietate xpi. ſic nec nos.
Nota h̃ ꝯtra mercatores q̃ faciũt facietatẽ cũ in
fidelibus ꝯtra quos dicit ſcp̃tura ſancta Nolite
iugũ.i. ſocietatẽ ducere cũ infidelib⁹. ij. Cor. vj
Queſtio quã faciũt hic agareni. quia ipi tenẽt ⁊
poſſident terrã ſanctã. ideo nõ ſũt extirpãdi ⁊c̃
Rñſio. verũ eſt: q2 de⁹ vult q̃ illa terra potius
poſſideat̃ ab agarenis q̃3 a xpianis. Nõ. ad ma
iorem ꝯfuſionẽ agarenor͂ ⁊ excuſationem xpia
norũ. q2 antiq̃tus agareni erãt xpiani q̃ fuerunt
decepti a ſergio ⁊ machameto: q̃ tenẽt q̃ xps nõ
fuit deus. ⁊ qñ xpiani ex deuotione vadũt illuc
ipi oſtẽdunt xpianis locũ i quo xps illumiauit
cecũ. ſuſcitauit mortuũ ⁊c̃. q̃ q̃dẽ miracula non
pñt fieri niſi a ſolo deo. Itẽ dicũt q̃ nõ debẽt ba
ptiſari in noie trinitatis. tñ ibi oſtẽdũt locũ vbi
xps fuit baptizatus. ⁊ tota trinitas fuit oſtenſa
quã ipi negãt. Item nõ credũt ſacramentũ alta
ris tñ ibi oſtendũt locũ vbi xps fecit cena3. ⁊ in
ſtituit h̃ ſacramẽtũ. Itẽ non credũt xp̃m paſſu3
fuiſſe. mortuũ nec ſepultũ. tñ ipi oſtendũt xpia/
nis locũ paſſionis. mortis. ⁊ ſanctu3 ſepulcrum
ad eorũ cõfuſionẽ. q2 oſtẽdunt qđ ipi nõ credũt
Ido dicit dauid in pſona ppl'i xpiani. Fac mecũ
ſignũ in bonu3 vt videam q̃ me oderũt. ſ. agare-
ne ⁊ ꝯfandant̃ ⁊c̃. Scđo agareni tenẽt illam pa
triã ad excuſatione3 xpianor͂. Q̃m null⁹ poteſt
ſe excuſare de peccatis. Eccĩ. vij. Nõ eſt hõ iu
ſtus ſup terrã q̃ faciat bonũ ⁊ nõ peccet Et chri
ſtus nõ vult q̃ xpiani faciãt peccata mala i illa
ſancta t̃ra. Si dicat̃: q̃re ergo ſuſtinet q̃ agare/
ni faciãt ibi peccata. Rñſio. q2 nõ tm̃ ſibi diſpli
cet ſicut de xpianis. ſicut rex q̃ ſuſtinet q̃ canes
in camera ſua faciãt aliquã imundiciã qđ nõ ſu-
ſtineret de filijs vel militib⁹. Sic illa terra ſãcta
ẽ camera dei vbi pmittit q̃ canes faciãt imũdi/
cias pctor͂. ſ3 nõ pmittit de filijs. ſ. xpianis. vñ
illa tota patria fuit iã xpianor͂. ſ3 q2 ibi faciebãt
peccata. Ido dixit de⁹. foras foras. Item dixit
xps Luc̃. xxj. Ierl'm calcabit̃ a gentibus Ter
tio agareni tenẽt illam terrã ad ꝯſolationẽ chri-
ſtianorũ: q̃m per hoc innuit̃ q̃ illa patria non ẽ
finis xpianor͂ ſicut fuit iudeorũ. S3 patria cele-
ſtis eſt finis chriſtianoru3 nobis acq̃ſita merito
paſſionis xpi. Ido ap̃lus Heb. vj. Nõ habem⁹
hic manentẽ ciuitatẽ. ſed futurã inq̃rimus. Ad
quã nos pducat ih̃s.

¶ Feria q̃nta poſt letare ſermo.

Deus viſitauit ple
bem ſua3. Luc̃. vij. Sermo erit de ſãcto
euangelio. ⁊ habebimus multas bonas doctri/
nas ⁊c̃. S3 p̃mo ſalutet̃ v̄go maria. De⁹ viſita-
uit ⁊c̃. In p̃nti ſ̃mone volo ſ̃uare modũ iuriſta
rum q̃ p̃mo ponunt caſu3 legis. Deinde mouẽt
q̃ſtiones ⁊ faciũt determiatiões. Et hũc modũ

Feria quinta poſt Letare

tenet gracianus in ſcđa pte decreti .ſic faciā mo
do in ſchola xp̄i. Primo ponam caſum legis di
uine ſiue decretalis euāgelice. Dicatur hiſtoria
euangelij ad lr̄am. Sed in iſto caſu legis notaui
tres q̄ſtiones, prima in principio .ſcđa in medio
tertia in fine. Pro nr̄a bona informatione ꝛ in/
ſtructione. Primo q̄re chriſtus voluit ſuſcitare
iſtum iuuenē publice coram om̄i pp̄lo Ratio hu
ius q̄ſtionis ē. qꝛ legit̄ Matth.ix. ꝙ qñ voluit
ſuſcitare puellam mortuā filiā p̄ncipis ſinagoge
eiecit omnes đ camera .ꝛ ſuſcitauit ip̄aȝ ſecrete
ꝛc̄. Ratō .qꝛ dicit Greg⁹. ꝙ omnis chriſti actio
fuit noſtra inſtructio . vnde ſuſcitatio corpalis
quā facit i mortuis figurabat ſuſcitationē ſpūa/
lem quā facit xp̄s de peccatorib⁹ per penitentiā
vnde puella q̄ ſecrete in camera iacebat mortua
ſecrete ip̄aȝ ſuſcitauit ad oſtēdendū nob̄ ꝙ pec=
cata ſecreta non debent publicari.ſȝ ſcerete pre=
ſente patre.ſcilȝ confeſſore. ꝛ matre ſcȝ autorita=
te eccl̄ie.puella.i.aīa que ſecrete iacet mortua in
camera ꝯſciētie ſecrete eſt ſuſcitāda Autoritas.
Sedebit ſolitarius ꝛ tacebit.qꝛ leuauit ſe ſupra
ſe. Threñ. iij. Nota ſedebit ſcȝ q̄eſcēdo a pecca=
tis ceſſando.qꝛ leuabit ſe ſupra ſe. ꝛ nō ſupra ali
os publice ꝛ notorie peccādo. nec alios ſcādali/
ſando. Vbi gratia. Si q̄s in corde ſuo eſt ſecrete
ſuperb⁹ p̄ſumptuoſus elatus ꝛc̄ .ſed extra nihil
oſtēdit tunc puella.id ē.anima ſecrete iacet mor
tua. Modus reſurgēdi eſt ſecrete hūiliari p cō
tritionē. ꝯfeſſionē. ꝛ orationē. Ideȝ de auaro q̄
ſecrete facit furtū. vſurā ꝛc̄.ſufficit ſecreta pnia
ſcȝ cōteri ꝛ cōfiteri. ꝛ reſtituere ſecrete Idem de
luxuria q̄ ſecrete peccat.ſed ad ex̄ nihil ſcit̄ :imo
reputatur bon⁹ ꝛc̄.tali ſufficit ſecreta pnia cōte=
ri.cōfiteri.recedere a mala ſocietate . ſic ſuſcitat̄
ſecrete de morte culpe ad vitam gratie Idem de
inuidia quā tenet ſecrete in corde de odio đ ma/
la volūtate de rancore deſiderio vindicte nō te/
netur petere veniam niſi a deo ſecrete ex quo nō
cōſtat de mala volūtate. Ecce q̄re dicit .ſedebit
ſolitari⁹ ꝛc̄ . Sȝ qꝛ xp̄s inuenit iſtū iuuenē mor/
tuū publice ꝛ notorie.ideo publice coraȝ oībus
ip̄m ſuſcitauit:in quo oſtēdit xp̄s ꝙ peccatores
publici ꝛ notorij p publicā ꝛ notoriā penitentiā
ſūt ſuſcitandi de morte culpe ad vitā gratie . qꝛ
talib⁹ notorie peccantib⁹ non ſufficit ſecreta pe=
nitētia. imo dicit ſcp̄tura ſancta. Qꝛ bonū ē cor/
rupto manifeſtare pniaȝ. ſic eni effugies volūta
riū peccatū. Eccl̄i.xx. q̄ȝ bonū imo eſt neceſſariū
manifeſtare pniaȝ. qꝛ non ſufficit ſupbo vano ꝛ
pomposo notorio publico ꝙ faciunt ſecretaȝ pe
nitentiā ſ; notoriam ꝙ deponat ornamēta vana
cornua manicas caudas. vt illi q̄ đ h̄ fuerūt ſcā/
daliſati bene edificent̄ di. O benedictus deus ꝛ
quō eſt reduct⁹ talis hō. Idē de vſurario noto=
rio q̄ publice mutuat.x . p.xij. vel vēdit minus
ꝓpter denarios ꝓmptos. vel vēdit plus ꝓpter

denarios ſperatos . ꝛ ſic de alijs ſpecieb⁹ vſure
tali non ſufficit ſecreta pnia. ſ; publica: vt ſatiſfa
ciat oībus publice. Itē de publicis raptorib⁹ đ
notorijs luxurioſis ꝛ cōcubinarijs nō ſufficit ſe=
crete cōfiteri. ſ; publice expellere malā ſocietat̄
de domo. nec ſufficit dicere cōfeſſori decetero ca
uebo ꝛc̄. nolo ip̄aȝ expellere de domo. qꝛ iret ad
lupanar. qꝛ tunc ip̄a ſe dānaret ꝛ vos non. Ido
optet expellere vt ſcādalizati de mala vr̄a vita
edificent̄. Idē đ mala volūtate ꝛ inimicia noto=
ria ꝛ publica q̄ totā patriā cōmouit . qꝛ non ſuffi
cit ſecreta pnia. ſed ꝙ faciat pacē publice cū lau
de dei ꝛ edificatione populi . regula ē generalis
in oībus peccatis ꝙ in ſecretis ſufficit pnia ſecre
ta. ſ; in notorio requirit̄ pnia notoria. Scđa q̄=
ſtio eſt ſup h̄ ꝙ dicit acceſſit ꝛ tetigit loculuȝ. hi
autē q̄ portabāt ſteterūt. Certum eſt ꝙ xp̄s ſolo
verbo impando poterat iſtū ſuſcitare: q̄re ergo
acceſſit et tetigit dicens illis q̄ ip̄m portabāt vt
cum deponerēt. qꝛ abſq; hoc poterat ip̄m ſuſci/
tare. Rñdeo ꝙ xp̄s fecit h̄ ad oſtendendū ꝙ ſi
pctōr mortu⁹ debet ſuſcitari de morte culpe ad
vitā gr̄e optet vt portatores q̄ portāt ei⁹ aīaȝ in
inferno ip̄m deponāt. Nota ꝙ quattuor portāt
peccatorē ad ſepultnrā inferni duo añ ꝛ duo re=
tro. p̄mns eſt mala ꝯſuetudo . ſcđs ē mala ſocie/
tas. tertius ē vana gl̄ia ſiue cōfidentia. q̄rtus eſt
falſa ſpes Prim⁹ portator a pte ante đꝛ mala cō
ſuetudo q̄ multas aīas portat ad infernū. verbi
gr̄a. qñ aliquis infirmat̄ vel ſi pdit aliquid vel
ſi ſint maleficiati ꝓ filijs habendis ſtatim recur/
rūt ad diuinos. ꝛ qñ de h̄ rep̄hendunt̄ a ꝯfeſſo=
re vel ab alijs. reſpōdent: ꝯſuetudo eſt: qđ ē ma
gis peccatū q̄ȝ homicidiū. qꝛ eſt ꝯtra p̄ceptū pri
me tabule. Ideȝ qñ rep̄hendunt̄ de iuramento
blaſphemia. ꝛ ſic de alijs dicūt ꝯſuetudo ē. Nō
modū corrigendi h̄ vitiū. p̄mus ꝯuenit parenti
bus nutriendo filios bñ ꝛc̄. ſcđs cuilibet impo/
nendo ſibi aliquā penam ꝓ tali pctō ꝛc̄. Terti⁹
cōuenit dñis ꝛ rectoribus faciēdo ordinationeȝ
cum pena ꝛc̄. Idem de fractiōe feſtiuitatū tenē
do ferias forū cōtractus ꝛc̄. di. cōſuetudo ē. ſed
imo cōtra leges. Sȝ ꝯtra legem dei quāto ꝯſue
tudo eſt longior. tāto peccatū ē grauí⁹. Idē qñ
rep̄h endunt̄ de vſura. reſpōdēt. cōſuetudo eſt
mutuare. x. p. xij. ꝛc̄. Ideȝ dicūt illi q̄ vadūt ad
lupanaria . cōſuetudo eſt. Ideȝ dicūt mulieres
qñ rep̄hendunt̄ de vanitatib⁹ ornamentoꝝ cau
darū manicarū ꝛc̄. di. ꝯſuetudo eſt ꝙ mulieres
ornent ſe. Idē dicunt religioſi quādo rep̄hēdū=
tur de eſu carniū. de veſtibus. de camiſia . cōſue
tudo eſt. O iſte portator ducit animas ad infer=
nū cum quadrigis. qꝛ mala ꝯſuetudo vtit̄ in na
turā. dicunt ph̄i. qꝛ ꝯſuetudo ē altera natura ꝛc̄
qꝛ difficile ē aſſueta relinq̄re. ideo de malis aſſue
tis dicit ſcriptura. Si mutare pōt ethiops pellē
ſuā. aut pardus varietates ſuas. ꝛ vos poterit!

bene facere cum didiceritis malum .Hiere. xiij
Secūdus portator ē: mala ſocietas Quot aīe
damnāt̄ ex mala ſocietate . quoniā poma corru
pta ⁊ putrida corrūpunt oīa alia. ſic etiaꝫ cor/
rumpit mala ſocietas oēs alios de ſocietate ⁊
oēs ſimul boni non pn̄t corruptū ſanare. Et ſi
cut leproſus corrūpit alium. ſic mala mulier cor
rūpit plures alias mulieres. ideo foras ꝓiciant̄
Idem de mala perſona luxurioſa q̄ eſt in paro/
cochia vel in collegio vel monaſterio. vel eccl'ia
quoniā luxuria eſt morb' ꝯtagioſus .nota h̄ de
illa meretrice ſecreta q̄ infra annū fecit . lxx. me/
retrices in quadaꝫ ciuitate . ideo rectores debēt
ſuꝑ hoc ꝓuidere: et lupanaria particularia ex/
tirpare In libro d' ordine. querit Aug'. vtrū lu
panaria poſſint ſuſtineri a dominis et rectorib'
ſine peccato. di. ꝙ ſic. quia ſunt in remediuꝫ di.
aufer meretrices de mūdo ⁊ totum turbabis li/
bidinibus. quot ſunt lenones ⁊ meretrices q̄ di
mitterēt peccata ſed non ꝑmittuut lenones Iō
damnant̄ ex mala ſocietate. Itē quot cōcubina
rij dicūt. quomodo dimittā iſtā quā plus diligo
ꝙ̄ me ⁊c. ad infernū oēs . Contra hāc malā ſo
cietatem deus p̄cepit moyſi dicens . p̄cipe filijs
iſrael vt eiciāt de caſtris omneꝫ leproſum. ⁊ qui
ſemie fluit pollutuſqꝫ ē ſuꝑ mortuo tam maſcu=
lum qꝫ feminā eicite de caſtris. ne ꝯtaminent ea
cuꝫ habitauerint vobiſcū. Nūeri. v. vbi p̄cepit
tres cōditiones gentiū ſeꝑari a ſocietate ſcilꝫ le=
proſum. ⁊ qui ſemine fluit ſcꝫ meretricē . ⁊ pollu
tum ſuꝑ mortuo ſcꝫ lenonē . Tertius ē vana ꝯfi
dentia ſcꝫ de longa vita. Sꝫ ſtulticia eſt cōfide/
re ī incerto. Nota quomodo iuuenes de quocū
qꝫ ſtatu tam religioſorū qꝫ clericoꝝ qꝫ etiā laico
rum virorū ſiue mulierū ſi ſūt diſſoluti . ⁊ d' eis
q̄re non ſeruatis ordinē. vel quare nō facitis pe
nitentiā ⁊c. reſpōdent bene: quādo ero ſenex fa
ciam. ⁊ interim moriunt̄ ⁊ ducūt̄ ad infernuꝫ ꝑ
vanam ꝯfidentiā. O iſte portator quot iuuenes
ducit ad infernū . Talibus ꝯtingit vt mulētario
q̄ habebat quattuor mulos bonos quos vendi=
dit ꝯfidens de q̄nto debiliori cui impoſuit totuꝫ
onus: ſed nō potuit portare ⁊ moriebatur ⁊c. ſic
q̄libet noſtrū habet quattuor mulos bonos. ſcꝫ
infantiā. puericiā. adoleſcētiā. et iuuentuteꝫ. q̄s
vendidim' diabolo ꝯfidentes d' ſenectute peccā
do. ad quā ſi attigūt habēt ſat̄ agere ꝙ poſſint
viuere. ⁊ quomodo tūc facerēt penitētiā . Ideo
auiſetis iuuenes nō ſpectet ſanus infirmitatē . ſ;
ſtatim incipe ⁊ bene facere . Iō dicit ſcriptura
ſancta. non tardes cōuerti ad dn̄m . ⁊ non diffe=
ras de die in diē ſubito veniet ira illius. ⁊ in tp̄e
vindicte diſperdet te Ecc̄i. v. Nota craſtinātes
q̄b' accidit vt falconi impinguato q̄ nō vult ve
nire ad dominū ip̄m vocantē. ⁊ domin' mittit la
pidem poſt eū. ⁊ occidit eū . ⁊ ꝓicit in ſterq̄linio
Sic domin' noſter ih̄s vocat nos dicēs. venite
ad me oēs ꝑ viam penitētie . ⁊ craſtinās dicit
cras vadam. ⁊ ſic d' alijs. De quo irat' domin'
mittit lapidem mortis . ⁊ ꝓicitur in ſterquilinio
inferni. Iō dicit. non tardas cōuerti ⁊c Quar
tus portator ē falſa ſpes quā habēt peccatores
de miſericordia dei. q2 deus ē miſericors q̄ peꝑ=
cit latroni. magdalene ⁊c. Ita ꝙ d' miſericordia
dei faciūt inſtrumētum ad peccandū libere . di/
cūt ſancti doctores ꝙ hoc nō eſt ſpes: ſed p̄ſum=
ptio vana ⁊ falſa . ⁊ ē peccatū ꝯtra ſpiritūſāctū.
Peccator qui penitet de peccatis cōterit̄ cōfite
tur ꝓponit non redire. talis pōt ſperare ⁊ cōfide
re de miſc'dia dei ꝙ dimittit ſibi ſua peccata . q2
multū eſt miſericors erga penitentes. ſꝫ impeni
tētes q̄ qaotidie addunt mala malis. et peccata
peccatis. nec dolēt de peccatis . nec volunt reſti
tuere. nec remittere iniurias . non oꝑtet ip̄os cō
fidere nec ſperare de dei miſc'dia . qm̄ ſicut ē mi=
ſericors penitentib'. ita ē rigoroſus impenitēti=
bus. intm̄ ꝙ ſi virgo maria. oēs angeli. ⁊ oēs
ſancti: orarent ꝓ vno pctōre impenitēte. nihil a
xp̄o obtinerēt. O iſte portator quot aīas ducit
ad infernū ſepeliēdas. Iō dicit ſcp̄tura. ne di/
cas. miſeratio dn̄i magna eſt multitudinis pec=
catorū meoꝝ miſerebitur . miſc'dia eni et ira cito
ab illo approximāt. ⁊ in peccatores reſpicit ira il
lius. Ecc̄i. v. Et ideo dicit papa in bullis indul=
gentiaꝝ. ꝙ pn̄t abſolui a peccatis ⁊c. niſi d' illis
que cōmiſerūt ex ꝯfidentia illius bulle. Ideꝫ de
alijs qui peccāt ſub ſpe diuine miſc'die Ecce q̄re
p̄cepit xp̄s portatorib' vt ip̄m deponerēt āteqꝫ
ſuſcitaret̄. Eph. v. Surge q̄ dormis ⁊ exurge a
mortuis ⁊ illumiabit te xp̄s. Tertia queſtio ē
ſuꝑ hoc qd' dic̄ thema . deus viſitauit plebē ſuā
Querit̄ de q̄ viſitatione loquit̄ thema . Qm̄ in
ſacra ſcp̄tura inueniunt̄ tres notabiles viſitati=
ones dei in hoc mūdo. p̄ma eſt p̄terita. ſc'da pre=
ſens. tertia futura. Prima fuit d' miſc'dia copio
ſa. Sc'da fuit de gr̄a v'tuoſa. Tertia fiet de iuſti
cia rigoroſa. Prima fuit in xp̄i incarnatiōe tūc
venit ⁊ viſitauit iſtum mundū illuminādo ip̄m
fructificando in oꝑibus ſpūalibus ad inſtar ſo=
lis q̄ illuminat. calefacit. ⁊ fructificat Sic d' xp̄o
q̄ dicit̄ ſol iuſticie. Malach. iiij. Vob timētib'
nomē meū oriet̄ ſol iuſticie. Vn̄ eccl'ia dicit vir=
gini marie. Felix nanqꝫ es ſacra ⁊c. h̄ ſol iuſtifi=
cauit et illumiauit mundū radio ſue p̄dicatiōis
in fide catholica. calefecit ī charitate ⁊ fecit fru=
ctificare meritorie. De iſta viſitatiōe autoritas.
Viſitauit nos oriēs ex alto. Illumiare his qui ī
tenebris ⁊ in vmbra mortis ſedent. Luc. j. De
iſta dicit thema. deus viſitauit plebē ſuā Sc'da
viſitatio eſt p̄ſens q̄libet die in ſacramēto altari
in quo venit ita realiter ſicut venit ī vtero m̄ris
Hec viſitatio ē ad inſtar medici q̄ venit ad viſi=
tandū hoſpitale infirmoꝝ ad curandū eos. Sic
xp̄s in hoſpitale huius mūdi in quo ſunt multi

infirmi venit. Quidā infirmātur in capite ꝑ ſup
biam ⁊c̄. Ideo venit chriſt⁹ medic⁹ de ſtudio pa
radiſi ad viſitandū. practicādū. ad ſanandū ani
mas infirmas. Hanc viſitationē petebat dauid
dicens. Memēto nr̄i dn̄e i beneplacito ꝓpl̄i tui
viſita nos i ſalutari tuo. pſ̄. cxviij. De iſta pt̄ di
ci thema de p̄nti. deus viſitat plebem ſuā. Ter
tia viſitatio erit de iuſticia rigoroſa. ſ. in die iudi
cij. ad inſtar reg̃l ꝙ venit ad viſitandū ꝓplm̄ ſuuꝫ
in ciuitatē inordinatā rebellē cuꝫ magno exerci
tu gentiū armoꝝ ad exaltandū bonos ⁊ ad hu/
miliandū ⁊ puniendū malos. de iſta viſitatiōe
dicit ꝓpħa. in die illa viſitabit dn̄s i gladio ſuo
duro grandi ⁊ forti Eſa. xxvij. Nota in die illa
ſcꝫ iudicij vl̄is viſitabit dn̄s in gladio ſuo queꝫ
portauit nō in manu ſ; in ore ipi⁹ ꝓcedebat gla=
dius ab vtraqꝫ pte acutus vt in ipo ꝑcutiat gen
tes Apoc̄. xix. Nota ex vtraqꝫ pte acutus. quia
ſcindet corpus ⁊ aiaꝫ. modo qn̄ homo morit̄ in
iudicio ꝑticulari ſolum perdit animā. ſ; tūc ſcin
det vtranqꝫ partē homis tam animā ꝙ corpus.
Ad dextrā ſcindet quādo dabit ſententiā ꝓ bo=
nis di. venite ⁊c̄. Matth. xxv. ad ſiniſtram qn̄
dicet mal̄. diſcedite ⁊c̄. Nota in gladio ſuo ꝙtū
ad ſententiā maloꝝ. grandi ꝙtum ad ſententiā
bonoꝝ. ⁊ forti ꝙtum ad durationeꝫ glorie ſiue
pene vel duro cōtra ſcꝫ iudeos qui habēt ꝓphe
tias ⁊ non credunt. ⁊ grandi ſcꝫ cōtra agarenos
qui ſunt in magna multitudine. ⁊ forti cōtra ma
los xp̄ianos. De iſta viſitatiōe poteſt dici de fu
turo. Deus viſitabit.

¶ Feria ſexta poſt Letare.

Voce magna cla=
mauit Lazare veni foras. Johis. xj.
Hodie legitur euangeliū de ſuſcitati
tione lazari a xp̄o facta. de hoc erit ſ̄mo noſter.
S; p̄mo ſalutet̄ ꝟgo maria ⁊c̄. Voce magna ⁊c̄
Scḿ euāgeliuꝫ hodiernū breuiter ꝯtinet tres
cauſas mirabiles de ſuſcitatione lazari. Prima
cauſa hūanitus retractiua. ſcd̄a cauſa meritalis
inductiua. tertia cauſa p̄ncipaliter effectiua. Et
de iſta tertia dicit thema. voce magna clamauit
ſcꝫ ihs. impando di. lazare veni foras. p̄ma cau
ſa hūanitus retractiua ne ſcꝫ xp̄s faceret iſtā ſu
ſcitationē lazari fuit timor apoſtoloꝝ ꝙ timebāt
ne lapidaret̄ in hieruſalē ⁊ diſſuadebāt chriſto
ne iret bethaniā vbi lazarus erat mortu⁹ que eſt
ꝓpe hieruſaleꝫ. dic quomodo terra ꝓmiſſionis
erat diuiſa i tres ꝓuincias ſcꝫ in ꝓuinciā iudee
galilee ⁊ ſamarie. ⁊ i ꝓuincia iudee chriſtus ha=
bebat multos inimicos ⁊ multociēs voluerunt
euꝫ interficere. eo ꝙ rep̄hendebat peccata noto=
ria ⁊ vicia phariſeoꝝ ⁊ p̄ncipum ſacerdotuꝫ. et
quādo ꝓbabat ſuam diuinitatē. S; qꝛ nōdū ve
nerat hora paſſionis ſue nec erat tali morte mo/
riturus. Ideo receſſit de ꝓuincia iudee ⁊ venit
ad ꝓuinciam galilee vbi diligebat̄. Et interim
lazarus obijt i ꝓuincia iudee. ꝓpter qḋ dic̄ chri
ſtus apoſtolis. Eam⁹ iterum in iudeaꝫ. de quo
apoſtoli timētes dixerūt chriſto. Rabbi nūc iu=
dei q̄rebāt te lapidare ⁊ iteꝝ vadis illuc. Ecce h̄
cauſa humanit⁹ retractiua ſed indirecte. qꝛ hu/
manū eſt timere mortē carnalē. Tūc chriſtus di
xit eis quomodo lazarus eoꝝ amicus erat mor
tuus. ideo volebat illuc ire. Et cōtra timorē illo
rum dixit eis: nōne duodecim hore ſūt diei. ſi di
cat̄. ⁊ quomodo hoc ē ad ꝓpoſituꝫ. dico ꝙ mul
tum bene. ⁊ ſ̄m quattuor intellect⁹ ſacre ſcriptu
re. p̄mo ſ̄m intellectū litteralē quādo dixit chri
ſtus iſta vba. erat equinoctiū vernale. quia fuit
paſſus. xxv. marcij. ⁊ eadeꝫ die fuerat concept⁹
xxv. die ante ſuaꝫ paſſionē chriſt⁹ dixit iſta ver
ba. Nōne. xij. ⁊c̄. ⁊ tūc ad lr̄aꝫ dies habebat. xij
horas. q̄ſi vellet dicere xp̄s apoſtoliſ. vos debe
tis cogitare ꝙ rancor ſiue mala voluntas iude/
orum contra me iam eſt mutata. qꝛ ſicut dies et
tempus mutant̄ de hora in horā. ita etiā cor ho
minis mutat̄. quādo ergo iam trāſiuerūt nō ſo=
lum. xij. hore ſed plures dies. ideo ⁊c̄. hoc dixit
xp̄s rep̄hendendo malā opinionē quā habebat
de iudeis. quoniā de ꝓximo ſemꝑ debet homo
p̄ſumere in meliorem ꝑtem. iuxta illud Luc̄. vj
Nolite iudicare ⁊ nō iudicabimini. Scd̄a expo
ſitio. nonne duodecim hore ⁊c̄. eſt allegoricalis
qn̄ dictū ⁊ factū exponit̄ de hoc ꝙ debet homo
credere. ſ̄m iſtaꝫ expoſitionē xp̄s dicitur dies.
Nota quoniā ſicut mane ⁊ veſpere faciūt vnaꝫ
diem. iuxta illḋ Gen̄. j. Factum ē veſpere ⁊ ma
ne dies vnus. ſic deus ⁊ homo faciunt vnam ꝑ=
ſonam xp̄i. mane qḋ eſt p̄ncipium. ſic etiaꝫ diui=
nitas eſt p̄ncipium omniū rerū. Ego ſum princi
pium qui loquor vobis. Joh̄. viij. chriſtus aūt
veſpere ⁊ finis omniū fuit in ꝙtum homo. Nā
deus fecit p̄ma die lumen. ſecūda firmuamentū
tertia planetas. quarta ſolem et ſtellas. quinta
aues piſces et iumenta. ſexta fecit hominem.
Quando ergo filius dei recepit humanitatem
tunc factum eſt veſpere ⁊ mane dies vnus. id ē
deus et homo fact⁹ eſt vna ꝑſona. vnde cantat
eccl̄ia. Qui mane iunctū veſperi diem vocari p̄
cipis. De iſto die dicebat dauid deo patri. Or/
dinatione tua ꝑſeuerāt dies. hec dies habet. xij
horas ſcꝫ apoſtolos. Luc̄. vj. Cum dies factus
eſſet ſcꝫ chriſtus. vocauit diſcipulos ſuos ⁊ ele=
git duodecim ex ipis quos apoſtolos noīauit.
hora p̄ma fuit ſcꝫ petrus. ⁊ ſic de alijs vt ibideꝫ
patet in textu. Quādo ergo dixit. nōne duode/
cim hore. id ē. duodecim apoſtoli ſūt diei. id eſt
chriſti. quaſi diceret. Sicut hore non dimittunt
diem naturalē. nec dies horas. imo hore ſequū=
tur diem inſepabiliter. ſic nec vos debeti me di
mittere nec ego vos q̄n vos defendam. ſicut fe
cit i nocte paſſionis quādo dixit iudeis. Si me